

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet 65 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Nove zanjke.

Dobrih 30 let živi naša ustava t. j. doba, v kateri si daje ljudstvo po zastopnikih, katere voli samo, postave in si tako se ve, da tudi samo nalaga stroške, raznovrstne davke. Naj se vzdrži red v državi, treba je postav ali tudi stroškov za-nje. Človek bi torej mislil, da je v državi, kjer si daje ljudstvo postave, gola sreča doma, saj ni lahko mogoče, da si ljudstvo napravi postave in z njimi nalaga stroške, kateri mu niso h koristil!

Tako bi človek mislil, ali pa je v resnici tudi tako v državah, kjer imajo ustavo? Kako je pri drugih državah, to nas ne skrbi veliko, pač pa si moramo odgovoriti na to vprašanje gledé na našo, avstrijsko državo. In kaj najdemo v tej naši državi? Vse drugo, le sreče, le zadovoljnosti ne! Ne, da nima država tega, kar je za srečo ljudstev treba — ne to, država še ima za nas vse dovolj sreče, samo ljudstva si med seboj grenijo življenje, pa koj pravimo: ljudstva! Ne ljudstva, pač pa možje, ki so na vrhu pri dveh, treh ljudstvih! Le-ti si delajo stranke in va-nje se zvabi potem ljudstva, to vam je potlej — kvas, ki vkišuje ostalo maso in ogrenjuje tako vse politično življenje.

In taki možje so bili kedaj za botra pri ustavi, možje polni nemštva, polni liberalizma. Zato so ji oskrbeli tako obleko, da nikjer ne tišči Nemcev in sploh liberalcev, drugim pa pusti le še toliko sape, da jih ne zadrgne, ali če naj rečemo to brez podobe: Nemcem in še posebej, če so liberalci, godi se pod sedanjo ustavo dobro, drugim pa v toliko, kolikor jim oni pustijo k zeleni mizi, blizu vlade. Za to skrbi njih »volilna geometrija« t. j. postava o volitvah gledé na število poslancev, na volilne okraje, na razvrščenje volilcev itd.

Vse to je bilo s kraja le voda na mlin nemških liberalcev in judje, te zvite glave, so to hitro razpoznali in zato jih najde človek najprej in še najbolj v njih vrstah. Oni so v tem dosegli, da se njim godi po

našem cesarstvu razmeroma še najbolje. Ali rožice cvetó le nekaj časa, liberalizem, tudi nemški, pa še ni rožica, ampak je plevel, ki ga je sovražna sapa zanesla v našo državo. Ljudje so ga s časom izprepoznali in že se mu sem ter tje pokaže hrbtišče ali pa se mu reče, naj »zapre vrata od zunanje strani«. Ker se godi tako že po mestih in nemškim liberalcem zato ginéva upan, da še pridejo kedaj do večine, domislili so si sedaj drugo — kmete bi radi zvabili v svoje mreže.

Krivica, katera se po sedanji volilni postavi godi, je očita ter imajo z ozirom na njih število in davke premalo poslancev, po vrhu pa si še kmečki volilci ne volijo na ravnost svojih poslancev, ampak le po volilnih možéh. Zato se njim ponuja sedaj od liberalne stranke neposredna volitev t. j. oni naj ne volijo več le volilnih mož, ampak koj poslance svoje. To bi bilo le prav in kdor čuti s kmeti, njemu je to že tudi zdavna bilo na srcu, toda ovira je bila v tem na liberalcih in da so sedaj kar h kratki postali Pavli, to vzbudi v kmetih lahko sum, da je tak dar nevaren za-nje in v resnici je tudi tako. Neposredna volitev se naj vpelje tudi za kmete, ali ne po načrtu liberalcev, kajti po njih načrtu bilo bi volišče za kmete ne domača občina, ampak mesto in to tisto, kjer je c. kr. okr. glavarstvo! Zakaj pač takó? Ker liberalci znajo, da se je kmečko ljudstvo pri mestih že precej pokvarilo, take volilce bi torej liberalce lahko spravili na svojo stran, drugi volilci, posebno iz dalnjih občin, bi ne prišli v večjem številu na volišče in liberalci bi bili — na konji. To so pa torej za slov. in sploh konservativne kmete prave nove zanjke. Treba nam bode pa zato o njih še reči katero več!

Društvo „Edinost“ v Vojniku.

Ker se nihče ne oglasi v nobednem časopisu, da bi popisal lepo veselico, ktero so nam naši tržani pri-